

České vysoké učení technické
Fakulta architektury
Thákurova 9, Praha 6

OPONENTNÍ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název práce: Studentský kampus v Lanškrouně
Autor: Bc. Michaela Térová
Vedoucí práce: Ing. arch. Josef Mádr

Zvolené téma diplomové práce přináší zajímavý podnět k diskuzi a směřování formy bydlení studentů středních škol. Univerzitní kampusy jsou v ČR již tradičním tématem, kampusy pro mladší mládež jsou spíše ojedinělé. Specifika provozu v širších souvislostech, historický vývoj či sémantiku názvu dnešních zařízení (tedy internátů) a domovů mládeže, autorka podrobně popisuje v analytické části.

Je patrné, že témata jako bezpečnost studentů, dohled nad výchovou, režim zařízení a zároveň otevřenost, svoboda pohybu, přívětivé a přátelské prostředí k volnočasovým aktivitám, komunitní sdílení prostoru a sociální interakce, složitě determinují koncept řešení.

Předpokladem pro návrh se stala i podrobná analýza provozu vybraného domova mládeže, včetně dokumentace aktuálního provozního řádu.

Autorka situuje svůj návrh na okraj obytné lokality v severní části města Lanškrouna, která se nachází uprostřed pomyslné spojnice středních škol. Lokalita je určena k dalším rezidenčním investicím a má odpovídající napojení na dopravní, pěší i cyklistické komunikace.

Na příkladech ze zahraničí se v analytické části uvádí, že studentské kampusy jsou od měst z důvodu bezpečnosti spíše izolovány. V našich poměrech tento požadavek (naštěstí) necítíme, studentské komunity přinášejí žádoucí oživení měst. Ve vybrané lokaci spatřuji výhody, které přináší jak kontakt s městem, tak dostatek volné plochy pro kapacitní kampus a velkorysý park, který je nenahraditelnou součástí a velkým přínosem. Takové stavební místo bychom blíže k centru města najít nedokázali.

Koncept přináší 2 zalomené objekty, které vytváří rozměrný a prosluněný dvůr. Kontakt objemů je relativně těsný, v čemž spatřuji záměr jasně vymezit soukromí studentů, ačkoli je dvůr volně přístupný. Výrazná podélná osa vycházející z pomyslného těžiště dvora, prochází celým zbylým pozemkem – parkem. Osa je definována formální konstrukcí, která je atakována diagonální orientací přidružených objektů – letní kavárny, grilovištěm nebo objekty zázemí sportoviště. I sportoviště, hřiště a další místa aktivit, stejně jako zpevněné plochy i místa pro parkování vozidel po obvodu, jsou podřízeny dané diagonále a sjednoceny ve stejném úhlu. Pohledem na situaci jsem nějakou dobu uvažoval, zda toto generální podřízení většiny linií jednomu směru není příliš formální. Vizualizace z perspektivy pohledu člověka mě ale přesvědčila o správnosti řešení. Vnímám tedy tento princip nikoli jako „podřízení“ ale spíše jako „řád“, který dává místu logiku.

Autorka volí řešení kampusu, které má blíže k instituci domova mládeže tak, jak jej známe. Souhlasím s názorem, že s ohledem na věk rezidentů, odpovědnost personálu atd. je to řešení praktické a v našich podmínkách zřejmě nejlépe realizovatelné. Kvality spatřuji v navrženém standardu bydlení i široké nabídce doprovodných služeb. Dále v přehlednosti prostředí, dobře zvládnuté vzájemné komunikaci obou objektů a v neposlední řadě i jejich architektonickém výrazu. Návrh přináší bezesporu nejvyšší možnou úroveň studentského bydlení.

Silnou stránkou návrhu je i výše zmíněný park, který je zaplněn množstvím aktivit. Jeho kultivované a atraktivní prostředí, by bylo i vyhledávaným cílem obyvatel města.

Architektonické řešení vytváří velmi příjemné prostředí. Volené materiály s převahou dřeva jsou přívětivé. Fasády jsou opatřeny dřevěnými profily s proměnlivým rastru a vytváří tak zajímavý efekt transparentnosti. Přízemí objektů je lemováno praktickým krytým chodníkem a je tím akcentován parter, ve kterém se ukrývají společné prostory (jídelsna, tělocvična atd.)

Kapacita objektů je až 300 studentů, což přináší velké nároky na zvládnutí provozního řešení. Je třeba ocenit, že autorka našla přehledný koncept dispozic a dokázala i tak rozdílné typologie jako je tělocvična, velkokapacitní jídelna s vývařovnou a ubytování, do kompaktních hmot. Dispozice jsou zvládnuté a přehledné. Orientace návštěvníků v celém areálu je velmi intuitivní, což svědčí o výborném zvládnutí stěžejního kritéria kvalitní architektury.

Vizualizace interiéru dokládají schopnost autorky dotáhnout celkový koncept do jednotně působícího detailu. Navržené vnitřní prostředí je velmi kultivované a svěží.

Zvolené konstrukční řešení v podobě železobetonové konstrukce a samostatné předsazené dřevěné konstrukce lodžii a fasád je racionální a umožní bezproblémové tepelně technické řešení obálky.

Studentka Michaela Térová svým diplomovou prací prokázala schopnost výborně zvládnout typologicky obtížný a rozsahově náročný úkol. Návrh mě zaujal a přesvědčil zejména svou racionalitou. Je úsporný k místu, kompaktní v objemech, nabízí přidanou hodnotu v podobě skvěle zvládnutého okolí – to ovšem realizaci stavby nijak nepodmiňuje. A v tom spatřuji velmi užitečnou dovednost autorky pro budoucí architektonickou praxi. Je třeba přicházet s návrhy, které jsou realizovatelné. Přicházet s koncepty, které investory nejen nadchnou, ale které také dokážou v reálném čase a v reálných investicích zvládnout. I kdyby měly k finálnímu řešení celé lokality doklopýtat v několika etapách. Protože jinak zůstávají projekty v šuplíku (a oči pro pláč :-).

Celkové hodnocení:

Úroveň diplomové práce je na vysoké úrovni, je zvládnutá po obsahové i grafické stránce. Svědčí o odborné a profesní vyspělosti a připravenosti studentky pro architektonickou praxi.

Navržené hodnocení: A

V Dobrušce dne 7.6.2020

Ing. arch. Oldřich Bittner